

The Holy See

*АПОСТОЛИЧЕСКО ПЪТУВАНЕ НА
НЕГОВО СВЕТЕЙШЕСТВОПАПА ЙОАН ПАВЕЛ II
В АЗЪРБЕИДЖАН И БЪЛГАРИЯ*

ПРОПОВЕД НА СВЕТИЯ ОТЕЦ

*Божествена Литургия-Провъзгласяване за Блажени
/Пловдив, Площад Централен, Неделя, 26 май, 2002 г/*

1."На Теб, Боже, нека бъде слава във вековете!"

Така пяхме преди малко в Отпевния Псалм. Скъпи Братя и Сестри, нашата общност се събира днес в Господния ден, за да отпразнува величието и святостта на нашия Бог и за да изрази вярата на Църквата.

С изливането на Светия Дух на Петдесетница приключи цикъла от събития, с които Бог, в последователни исторически моменти, се е срещал с хората и им е предлагал дара на спасението. Днес Литургията ни подканва да се отправим към възвишения Извор на този дар: Бог Отец, Син и Свети Дух – Святата Троица.

2. Старият Завет подчертава Божието единство. В Първото Четиво чухме как Бог говори на Мойсей: "Господ, Господ Бог, човеколюбив и милосърден, дълготърпелив, многомилостив и истинен" /Иzx. 34, 6/. А Мойсей, от своя страна, увещава народа с думите: "Слушай, Израиле, Господ, нашия Бог е Господ един" /Втор. 6, 4/.

Новият Завет ни открива, че единствения Бог е Отец, Син и Свети Дух: едно единствено Божествено естество в три Лица, съвършено еднакви и реално разделени. Исус ги споменава явно, когато заръчва на Апостолите да кръщават "в името на Ощеца, Сина и Светия Дух" /Матей 28, 19/.

Целият Нов Завет е едно постоянно и явно възвестяване на тази тайна, която Църквата, като вярна пазителка на Божието Слово, винаги е проповядвала, обяснявала и защитавала. Затова днес се обръщаме към всемогъщия Бог, Отец, Син и Свети Дух, с думите: "На Теб, Боже, нека бъде слава във вековете!".

3. Като поздравявам всички с думите на Апостол Павел: "Благодатта на нашия Господ Исус Христос, любовта на Бога Отец и общението на Светия Дух да бъде с всички вас" /2 Кор.13, 13/", сърдечно поздравявам преди всичко вас, Братя и Сестри, чеда на Католическата Църква, които дойдохте тук заедно с вашите Епископи от Софийско-Пловдивската Епархия, Никополската Епархия и от Апостолическия Екзархия за верните от Византийско-Славянски Обряд. Благодаря на Пастира на местната Църква Монс. Георги Йовчев за думите, с които се обърна към мен при посрещането, като отправям сърдечния си поздрав и към моите събратя в Епископството: Монс. Христо Пройков – Апостолически Екзарх и Председател на Епископската Конференция, и Монс. Петко Христов – Никополски Епископ. Също така поздравявам Кардиналите и Епископите, дошли от близките Страни, за да споделят с Църквата в България радостта от този празник.

Бих желал да отправя един особен поздрав към Пловдивския Православен Митрополит, Негово Високопреосвещенство Епископ Арсений, който любезно пожела да присъства на отслужването на тази Божествена Литургия, като му благодаря за милите думи, с които се обърна към мен в началото на това Богослужение. Заедно с него поздравявам в Господа Игумена на Бачковския Манастир Епископ Наум, Ректора на Пловдивската Православна Семинария Епископ Евлогий, както и всички верни на Православната Църква в България, които се присъединяват в този момент към нас. Тяхното присъствие тук е един, приет на драго сърце братски знак, който ни кара да предусетим в надеждата радостта от пълното единение, благодарение на което ще ни бъде позволено най-сетне да отслужваме Евхаристийното Жертвоприношение, което е Възспоменание на Господните смърт и възкресение.

С чувство на почит се обръщам към верните на Исляма, обожаваци и те също, макар по различен начин, единствения всемогъщ Бог.

Най-накрая поздравявам представителите на Държавната Власт, чието присъствие ни прави чест, като им багодаря за резултатния принос, без който нямаше да се осъществи това мое пътуване в България.

4. Господ, Един и Троичен, е присъстващ в Своя народ – Църквата. Ние получаваме

Кръщението в името на Отца, Сина и Светия Дух; в същото това име ни се дават и другите Свети Тайнства. Святата Литургия, като "център на целия християнски живот", е белязана по един особен начин от спомена за Божествените Лица, а именно: Отеца, на Когото се принася жертвата; Сина, Който е Жертвоприносител и Жертва; и Светия Дух, призоваван, за да пресъщности хляба и виното в Тяло и Кръв Христови и за да направи от участниците едно само тяло и един само дух.

Целият живот на християнина е белязан от тази тайна. Успехът на земния ни път зависи от това дали ще отговорим на Божията любов.

Тримата

Свещеници-Успенци, които днес с радост причислих към лика на Блажените, познаваха много добре тази истина. Причината, поради която Свещениците Камен Вичев, Павел Джиджов и Йосафат Шишков не се поколебаха да пожертват живота си, беше вярата им в Троицния Бог, любовта към въплътеният Божи Син Исус Христос, на Когото се посветиха в безрезервна служба на Неговата Църква.

Отец Йосафат Шишков казваше: "Нека се стремим да правим по най-добрия начин онова, което се очаква от нас, за да можем да освещаваме", като добавяше: "Най-важното нещо е да достигнем до Бога, живеейки заради Него – всичко друго е без значение". Няколко месеца преди несправедливия процес, по време на който те бяха осъдени на смърт заедно с Епископ Евгений Босилков, почти предвиждайки предстоящото изпитание, отец Камен Вичев писа на своя Главен Предстоятел: "Придобийте за нас с молитвата си багодатта да останем верни на Христос и на Църквата във всекидневния си живот, за да бъдем достойни да станем Негови свидетели, когато дойде момента". А отец Павел Джиджов казваше: "Очакваме да дойде нашия ред: нека бъде волята Божия".

5. Когато си спомням за тримата нови Блажени, чувствам подтик да отдам почит и на паметта на другите изповедници на вярата, чеда на Православната Църква, които преживяха мъченичеството по време на същия комунистически режим. Техният принос на вяроност към Христос сближи двете Църковни общности в България, достигнали до най-възвишеното свидетелство на вярата. "Този факт не може да няма частица икуменическо измерение. Икуменизмът на Светците и Мъчениците е може би по-убедителен от всичко останало. Общението на Светците говори с по-силен глас от причините, довели до разделението" /*Tertio millenio adveniente*, 37/.

И така, как е възможно да не съществува вече съвършеното единение, осъществяващо се "в онова, което всички ние наричаме връх на благодатния живот, тоест мъченичество до смърт"? /*Ut unum sint*, 84/. Това не е ли може би "най-истинското единение с Христос, Който пролива кръвта си и, в същото Свято Жертвоприношение, прави близки всички онези, които преди бяха далечни /срв. *Еф. 2, 13*"/ *ibid.*!/?

6. Смелата последователност на свещениците Йосафат, Павел и Камен, въпреки

страданията и затвора, беше призната от техните бивши ученици – католици, православни, евреи и мюсюлмани –, от техните енорияши, събратя и другари по съдба. Със своята активност, вяроност към Евангелието, безвъзмездно служение към Родината, те се представят като образци за днешните християни, по-специално за българските младежи, които се стремят да открият смисъла на живота си и желаят да следват Христос като миряни или като богопосветени.

Особената отдаденост, с която новите Блажени придружаваха кандидатите за Свещенство, нека бъде стимул за всички. Призовавам Църквата в България да помисли сериозно над възможността за създаване на Семинария, в която младежите да могат да се подготвят за Свещеници в служба на Бога и ближния, чрез една солидно човешко, интелектуално и духовно образование.

7. Тайната на Святата Троица ни открива Божията любов, която е Самият Бог; любовта, с която Бог обича всички хора. "Бог толкова обикна света, че отдаде Своя единороден Син, за може всеки, който вярва в Него да не погине, но да има живот вечен" /Йоан 3, 16/. Върхърсналият Син изпрати от Своя страна Светия Дух в името на Отеца, за да вложи в сърцата на вярващите желанието и очакването на вечния живот.

Новите Блажени, които сега се радват на съзерцаването на Святата Троица, живяха действително според това очакване. Нека се поверим на тяхното застъпничество, както се молим във Византийската Литургия */Шести час, отпуст/*:

"Боже вечни, Ти, Който живееш в непристъпна светлина ..., молим Те, закрилай нас, които възлагаме надеждата си в Теб, като ни дариш Своята Божествена благодат.
Защото Твое е царството, величието, силата и славата,
Отец, Син и Свети Дух,
сега и всякога и във вечни векове.

Амин

© Copyright 2002 - Libreria Editrice Vaticana